

1436

Llegiu (PS 5)

(ALDC, IX, 2035. *Llegiu* [PS 5])

La segona persona del plural del present de subjuntiu de *llegir* (< *LEGIRE), com la primera, presenta un tipus amb desinència fidel al llatí (*lliscau*), un altre analògic de la del present d'indicatiu (*llegiu*) i un tercer amb l'increment *-ig-* (*llegigueu*).

La desinència llatina de *LEGISCATIS, després de passar per la fase *lliscats* (veg. també la forma perifràstica *vaiets a lletxir* 87), es va vocalitzar en *-[aw]*, donant *lliscau*, *llicau* 163, 167, i, amb sonorització de la velar per analogia amb *diga*, *crega*, etc., *lli[z]gau*, *lli[3]gau* 136, 178, *lli[d3]gau* 155 (també present en formes amb l'increment *-ig-*: *lletxigau* 93, 99, 108); l'atracció de la desinència del present de subjuntiu dels verbs de la primera conjugació va generar *llisqueu* 187, *llicqueu* 166, 168, *lletxeu* 93 (a notar la forma rizotònica *lletxes* 87, possible confusió amb el singular). El tipus *lliscau*, etimològic, en la major part del territori va ser substituït per *llegiu* per analogia amb la persona 5 del present d'indicatiu (com *lliscam* ho va ser per *llegim*), i va generar variació en el radical: *lletgiu*, *lletxiu*, *lleigiu* 147, *lleixiu* 129, *lle[z]iu* 149.

La inserció de l'infix *-ig-*, d'origen analògic, amb la desinència *-eu*, induïda pel present de subjuntiu dels verbs de la primera conjugació, ha provocat formes com *llegigueu*, *lletgigueu*, *lletxigueu* (tret de *lletxigau*, ja comentat), que s'estenen per una part del cat. nord-occ. i pel bal. Altres variacions en la desinència, com *llisguésseu* 135, *lli[3]guésseu* (var. *lligiguésseu* 141 → *lligiésseu* 133, amb emmudiment de *-g-*), pròpies del tort., obeeixen al sincretisme amb l'imperfet de subjuntiu, com també formes del tipus *llegísseu* (var. *lletgísseu* 122, *lligiss[u]* 13, amb monoftongació de *-[əw]*) i altres formades sobre el radical *llisc-* (*llisquésseu* 151) o amb canvi analògic de la vocal temàtica (*lligésseu* 143).

A notar la var. *lle[j]eiat* 100, d'encuny arag.

Llegiu (model *serviu*) és la forma normativa des del *DOrt*, 1917; la *GIEC* (pàg. 280), a més d'acollir *llegiu* (model *serviu*), considera *llegigueu* (*servigueu*) (bal.) com a "Altres variants", forma que la *PEOLC Morfologia* (pàg. 26) qualifica d'àmbit restringit (parlars baleàrics).

